

[Lone Dybkjær]

meddele – for der kan være andre kommuner, hvor tilsvarende misforståelser gør sig gældende – hvad det egentlig er, der er indholdet i forbindelse med bekendtgørelsen, f.eks. i form af annoncering el.lign.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Tanken med § 30 er, at en kommune får mulighed for at skride ind dér, hvor der sker udledninger, som ikke må forekomme. Jeg vil positivt overveje at sikre, at samtlige kommuner er klar over den problematik, der kan ligge her, og jeg vil da også gerne positivt overveje spørgsmålet om annoncering af, hvad det er for ting, man kan anvende disse paragraffer til. Jeg ved godt, at det kan være vanskeligt at holde denne bestemmelse ude fra den almindelige bestemmelse om opførelse af gylleanlæg og møddingsanlæg – og det er her, problemet ligger – og dér kunne man godt overveje en annoncering. Den tanke vil jeg gerne drøfte videre også med spørgeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 936

Til forsvarsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Vil regeringen kræve af den britiske regering, at de britiske forstærkningsstyrker, som kan blive indsat i Danmark, ikke udstyres med de nye kortdistanceatomvåben, som Folketinget klart har sagt nej til?«

Skriftlig begrundelse

På NATO-forsvarsministrenes møde i Montebello i 1983 var ministeren med til at godkende en plan for nye kortdistanceatomvåben i Vesteuropa. Det skete uden om Folketinget, og i årene 1984 og 1985 forsøgte ministeren gentagne gange at benægte, at han havde været med til at godkende planen (hvori de nye atomgranater m.v. blev »identificeret«).

Imidlertid måtte ministeren i sommeren 1985 erkende, at han faktisk var med til at godkende planerne i Montebello. Ministeren havde gjort sig skyldig i et groft tilfælde af vildledning.

Nu er disse nye atomvåben ved at blive opstillet i Europa. Bl.a. er nogle af dem allerede placeret i Vesttyskland. Der er atomvå-

bendepoter overalt i landet, men af særlig interesse er naturligvis at vide, hvor mange af de nye våben der placeres i depoterne i Slesvig.

Med henvisning til den britiske avis The Guardian oplyser Land og Folk den 25. marts 1987, at den britiske styrke UK Mobile Force, der i en krisesituation skal indsættes i Jylland, kan blive udstyret med de nye atomgranater (styrken vil i 1987 oplagre våben og ammunition i depoter i Jylland).

Folketinget har i dagsordenen af 13. november 1985 sagt klart nej til disse nye våben. Endvidere er det et generelt problem, at forstærkningsstyrkerne jo er spækket med atomvåben. Nu har Storbritannien godt nok tilbudt at droppe planerne om forstærkninger til Danmark, men desværre opretholdes styrken nok alligevel. Derfor må det naturligvis sikres, at netop denne styrke ikke tildeles de nye atomvåben.

Albrechtsen (VS):

Efter den såkaldte Montebellobeslutning i 1983, som ministeren deltog i, og som blev fremstillet som et nedrustningsskridt, fordi man fjernede nogle forældede våben, er det blevet klart, at der i virkeligheden var tale om et voldsomt atomoprustningsskridt, som ministeren uden om Folketinget var med til at godkende. Bl.a. er allerede 300 af de nye granater, der hver har en sprængkraft som en Hiroshimabombe, opstillet i Vesttyskland, nogle af dem formentlig ganske nær den danske grænse.

Nu skal de britiske styrker udrustes med disse nye granater, og derfor vil jeg spørge ministeren, om Danmark vil skabe sikkerhed for, at de britiske forstærkningsstyrker, der er bestemt for Danmark, under ingen omstændigheder udrustes med disse granater, som Folketinget jo vitterlig er imod.

Forsvarsministeren (Engell):

Dette spørgsmål er jo i sit indhold en af de gamle kendinge, som ofte er blevet luftet i Folketinget.

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes da ikke, det er rimeligt af hr. Albrechtsen at sige, at jeg vildleder ham. Det klarer hr. Albrechtsen fint uden min bistand.

Om selve spørgsmålet skal jeg sige, at det følger af den danske atompolitik, at allierede